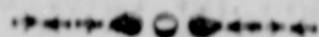

Bönsterna frostas och knutarna braka,
 Wintergatan glimmar bister och klar.
 Mor står i spisen, och gnistrorna spraka
 lagar gröten till, och nickar åt far.
 Den ej kan rimma får gröten ej smaka,
 kommer derpå an så wet jag min far!

Hjertat i bröstet när det ska' så vara,
 lite smått och godt på faten ibland,
 lefwa i ro för sitt samwete bara,
 ha en dans om sönda'n när man så kan.
 Då will jag fritt låta sorgerna fara,
 då lyfter mig ej till främmande land.

W i s a ,

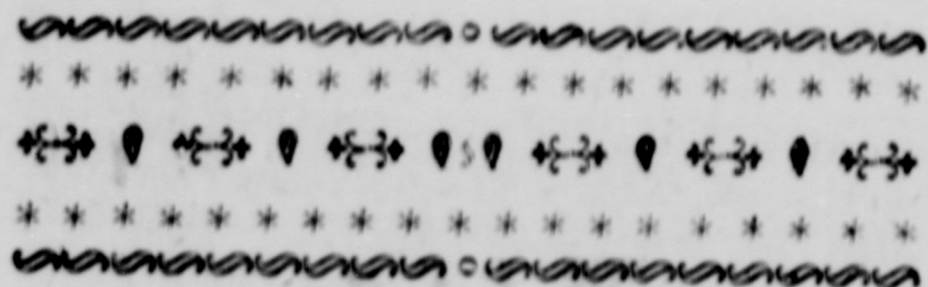
Kärsti du! kom du, så wele wi swänga, &c.

Slunges efter sin egen bekanta melodi.

(Kölar i f. Banco.)

STOCKHOLM,

Krykt hos M. G. Sundberg, 1831.

Kärsti du! kom du, så wile wi swånga;
ser jag rätt på dej så har du nog lust.
Plira man lagom på herregårds drånga;
granna å fälle de men ha ingen must;
sticka i maten och gapa på ånga,
liksom komme de på en främmande lust.

Speleman spelar och alla skall sjunga.
Lustigt, Kärsti lille! känner du mej?
Se på de gamla, de sitta så tunga,
mysa fromt på mun och glamma för sej.
Våt of man dansa, allt men wi å unga,
snart det kommer en tid, som nog seger nej.

Tiden han är liksom strömmen wid såga,
löper natt och dag, och har ingen rast,
rycker i forsen båd höga och låga;
bäst wi gå och spä, så har han of fast.
Fritt må han löpa men det vill jag wåga
är jag munter och glad, så står jag mitt fast.

Husch! här är den, som kan gå när det
gäller,
ut och slå för lung och faderne's land.
Gråter mi' Kärsti, så kanste jag fäller
liten tår, som rinner på hennes hand.
Men uti ledet när stottet det smäller,
kam ta mej om jag ej då är en man!

Och hade jag gods eller gyllne galoner,
när det blåser marsch så må jag gå ut.
Drånga i byn och de höga baroner,
alla må de bära swård eller spjut.
Skjuta en spars eller slå för kanoner,
ingen rådder här för kulor och frut.

Speleman dricker, och alla ska dricka.
Lustigt, Kärsti lille! ta dej en tår.
Se på de gamla, de börja bli qwicka;
grannas morfar ler och säger godtår!
Alla för lungen och hwar för sin flicka!
Så war det i fjol, så är det i år.

Börja på nytt, i en ring, må ni weta
Nu ska polskan få ett friskare lopp.
Jerker! du låt du bli Nämndemans greta
ser du ej, herr Lånsman bju'r henne opp.
Lånsman och Fogden, dem må du ej reta;
ty då får den lede makt med din krops.